

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 1 af 13

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Einkamál – Opinber mál

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-3, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Σ:mbanial.

Þ lögmæt kvala tekinn til gr. : mynd. feld
er aildi ex officio : hv., Sbrd. V 40h,

2: ukaniak.

Sköfva um leikun skotabóta þona fyrst
fram: br., vepra þess og þar sem á st. þar,
sem kröfnuman byggjast á, þykja of seint
fram þonnan, um þar ekki tekur til
greina. Skrd. ∇ 674.

Zimbabwéal.

Gröfum:

Dröfa eldi talin mig : br. Gröf. V 58

Einbaniel.

Gröfuv.

Atalbráfa og vara bráfa, einbenni legar.

Glöd. V 278,

Kimbomál.

'I kv. þessu lefi: t.a. leggja fram mý
sljóð og skilríki. þar komit met mót-
mali um að skuld veri röng og óskinn
og þar að auk þess. Gv. sein þessan
t.a. í því hafa komit fram: heit að
þó að þess hef: verið bestur, og sé þar
því of seint fram komnar, en þar að
auk sé þessi mót málur óákvæðin og
óvandan líf ut og alari sé rítt, at skuldir
hef: verið þess d. Gv. VI |

Zinkanið.

Þypphofs dag var ta skli mótunelt og
fri vit fann dag miðat er brafa var
gent skrd. V 836,

2: ubæmál.

'g kröfu stefndu um síknu felast og
með mistimali gegn hest og útreikning
vaxta. Glod. V 816 VI 296.

E: ubraunial.

Í heimat: er vaxtakröfurn elski sér staklega
mótumalt, en kvefist algervan sigkur. Í hv.
er kvefist hebburinn á vöxtum og er
henni mótumalt sem of seint fram kom-
iast. Slv. telur vaxtakröfurni hafa verið
mótumalt með því, að áfrýjandi kvefist-
algervan sigkur: heit at =, Slv. VI 85,

Einbæmi.

Í mötumum sgar öllum kröfum aðila
talin þalin mötumli sgar vatta kröfu og
þru vextir þvi eteins taldin frá setta-
þarundlagi. Hvd. 915.

Einbrot:

Stuldajöfnun, gæðbröf.

Um samit þyngisfræm, gæðbröf ebbi:

þörf Stod. V 295,

Zinbaniál.

Skuldajöfnun, Skod. V 398,

E: útsamál:

Élski tekur til greina brota aðal ^{áfrýjgunda} skulds ~~úts~~ úts
ömerkningar þeirra skulds vegna þess að þar
var brotum skuldsjafnat, þó að engin
brotu þessi fram þar um og skuldsjöfna
alt = elski vit. skulds. VI 113. Sv. kaldi skulds
jöfnum ömerkningu en elski vegna ást. til
ömerkningar.

Ískramið.

Mál lagt fyrir dóm á vörðum grund-
velli, þar sem eftir komum er doli-
mt at dæma um alla bröfu seldandi,
og myndi dæmasiðing á þann hluta
bröfanna, sem mt er at dæma um,
doli samvígmost tilgangur um met
málshöftun-um. Málum þvi vísat
ex officio þvi undirvætti. Gled. VII

39.

3. útbættal:

Skilvættisdómari telur seldjanda dæli kafa
berit fram, heft við stöfkt um þann
bröflun, sem útlasman þarf: vit, áttun
en dættisdómur gægi um dættbröflun
laus, og dætt málum þvi frá dætt
et officio. Skilvættur telur vel með
um þessum dættbröflun dætt, og
þær þvi þvi um þv. dætt, skilvættur
beritisdómur t.a. taka málit þvi og
mjú og þvætt um dætt dætt: þvi.
Skilv. VII: 108.

3: ubanál.

Öxtakaraða af umstufudni upp hæt elki
geit : heit : og þeir þar af leitandi elki
dæmdu : hestavítti : þó at þeirva sé
brátt. slv. III 215

Einbaniál.

Í beiðisdeini er gætt þess að
hjá tveimur ást. til frávissunar, er verið
hafið boðið fram. Fyrir þessu sáin
hann í kv. ómerktingu og heimvissunar
dómur. Sv. feldt dæmi á þetta heldur telur
að mest þess að fara um á því málinu
hafi beiðisdeinari dæmt um frávissunar.
bókun þessu. Gld. VII 194.

Liubomir:

Um þrætt kröfu megin elbi til að losa
megin undan skýlausari skyldu, Svod. VII.
§ 78.

Zinkanil.

Umboðsmættur varnar stjórn ber skili fram
tiltekna varnar ástætur, en met þvi at hann
hefur met mælt þvi at þvja skiljanda hefti: vit
lög at stjórjart og framkomna umboðsmanns
varð um skili tillagt þannig, at hann hef-
i verian heft vilja vilfta umboðstanda einu
þeim rétti: at hann hefti at lögun, þá
þvjar þvja at leggja dóm á málit at þessu
hefti: sk. l. 85. 1936 § 113, Skrd. VIII 91.
sk. og 171

Einbasmál:

högt til grundvallar þess atvít: sem
agavat: li mótumali loka. Skv. VIII 117,
397

Eintrauðal.

Dröfvan á freisjanda kaddar of óákvætna og
málsútlitum of ~~ráðgjafa~~ íflakkaminn til
þess að best væri að leggja dóm á málið. Afv.
dómur þvi ex officio ámerkty og máli
við frá undirvætti: árv. VIII 183...

vörub. líka útlitatan, enda seinni-
lega dæmi at best til að dómur sé á
þar þaðan þvur en kann sé þessum
um at ákvæfvan.

Einbrotið.

Dröfu vísat frá héraðsdómi vegna
þess at hún þykir ekki nægilega
áberet in Sv. VIII 382.

Σ: ubaniab:

garbanneun:

unbot þeirra. Skd. V 217.

Z: ubænið.

Þv. ömerkin undir-dönn og vísar málið
frá undirdönni, ^{ex officio} vegna þess at gættardöms-
áhr. hafi dabi verið fullnægt. Þv. 1847.

Þingmál:

Málflur. Latun ranglega höfða dómumál
fíl um heimta kröfu í stöð þess að
geta laagsmuna degölstatningar síns í
sambandi við gertarmál. Skrd. VIT 209.

z: ubanial.

Matsgerð, Skrd. V 207 fm. ónámum
því ekki fullgild.

Kiulsamiah.

Matsgerðin, dæmi, Gerd. VII 325,

Einbanih.

Höfudgerð mót mál ; bestar. sem of kærri
vega þess, at matsmenn hef: kálit með:
samtíman skendi, sem hef: stafat af
ötum orsökum en hér skifta máli,
þessum mót málum elbi brennt : kærri
þó at brýn ástata hef: verið til, ef kærri
var mál mál, og er þessi elbi kærri kærri
til þess : bestar mál: gegn mót málum
áskat-lja. Sv. VII 388.

Írkausal.

Matsgerð. 2.64.1917 96 taka elki til
þessu máta skal tjón á eignum, heldur
skal fara eftir því, sem matsmenn setja
uppr. 4 þat verður elki talit ósamgæmt.
Hvort. VII 288.

Eiðsmaðl.

Matamönumur lítist of mjög eftir
ákvæmtum um ánskt máls til þess
at brafa um at matsgerð veit máls -
níðitum veit: talin nauðleik
ákvæmtum - Gerd. VIII 183.

Þriðja mál.

Í samant, at um löglest á ferugi sé
at veta, þó at Efna vinnu söknanst.
virkisins segi, at það „get: verit“
heimabreytt, og þó at óvafngreindir
menn get lit: utan réttan upp
óstafert á lit um, at um heima-
breytt sé at veta. Glvð. VIII 637.

Einbarnal.

Skjalist í merkinum og heimvísan er
vegna leit beinir á gamsberts, eribun vegna
þess að vanvelst hef: verið að benda
atila á, að hann þyft: í þessu máli
að leita í staðfesta vothort, sem einnig
var notat: Ötun máli milli sömu
atila. Sagnat: hi samþykki í byr
at nota megi vothort: þannig stað.
fest og þykki þvi ekki á st. t. a. nota
vissu málinu heim. Skrd. II 461.

Í:ubasmál.

Dæmi um beikningar Eventual-veglunnar,
skv. VII 306,

Þessi lögkertas málflur. sér vit. 1815.

Árd. VII 288.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Icelandic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Einboamál:
Málskostnaður:

Afriðjunn til lögninga óhæfilega
stuttum eitsfesti: kafa við rök
eð stytjart og stefndu - dæmdu
: málskostnað. Skvð. VIII 454

E:ubaniál.

Sönnunarbeyrd: kvikur á þeim, sem
fela at vikið haf: verið frá því, sem
eðlilega má telja hafa fylgist: ákveðnum
samningi. Slud. VII 348.

Þingsamál:

Sönnunarbreytt: leikni á þeim sem
heldur fram, at vikið hef- verið frá
deklaratoriskini lagaveðu. Slvð. VII 215

2. undanfær.

Sönnunarbætur: kvíli á þermin, sem telur
á viðit hef: verit frá samn. ~~Óvissabætur~~
fíleyst vinnubætur og fíleyst vinnubætur!

Árd. VI. 227.

~~Stofa~~ Einbomál.

Sönnuaukastiðin hvíli á þeim, sem
andveldara á með að sama. Eld. V
91h VII 453.

Einbaniál.

Sönnunarbeyrt: þess at fynd skuld haf-
veit vitunband hvir á þeim, er þvi
heldur fram. Gvrd. V 943,

2:ubamal.

Demi um at dent a eftir libum
Srd. VI 64, 483, 571, 582, VII 174

Einbrot.

Sönnun: Gerd. V 149,560,70.

VI 190,417,582, VII 174,325,467.
500,

Bönnun : einbarnali -
Skr. V 801,

Einbeamtal:

glav. leygur til grundvallar: skrá lj
löma löntavéttan og gjölding, frá at
atilan haf: daki til þeirra vitnað.
skv. II 483,

2: brannál.

Sönnunarbeyrti berir á þeim, sem
heldur þvi fram, at hann hafi verið
velliur in samningsbændiur vinnu
seu og þeim, er heldur þvi fram, at
hann hafi verið þvi til at halda
áfram vinnu þvætt þvætt þvætt at
hann telur gjölfur, at grundvelli
vinnu sinnu. hafi verið þvætt þvætt
þvætt. VIII 350.

Einleimál.

Staðreynd alkenur slod. VIII 397.

Einbarni.

Málsbostnatun.

Dandur um fram kröfu, leittrétt: skv.

Skv. V hbg.

Frábærniál.

Hálsbostuatur.

Demur stefndum fött ein kröfa stefn-
anda sé til greina tekin. Svod. I 58

Sönnun : einbarnali -
Skr. V 801,

Einbætur:

glæs. leggur til grundvallar: dæmli
löma læstaveittar og glindur, frá at
atilan haf: elsi til þeirra vitnað.
slud. II 483,